

navnlig her i disse Forhold kan fremtræde be-
sværligt nok, det troer jeg maa indrømmes. Men
Hovedsagen er, at — som jeg virkelig troer
— en saadan Bestemmelse gaaer ud fra en
urigtig Opfattelse af den hele Commissions
Stilling. ligeoverfor Sogneraadet, navnlig som
denne er givet ved Landcommunalloven af
1867. Det er ingenlunde Tilfældet, hver-
ken ifølge denne Lov eller ifølge de For-
handlinger, der gik forud for den, at
det betragtedes saaledes, at Skolecommissio-
nen skulde være stillet alene under Sogneraadet
paa denne Maade; man erkjendte netop, at
Grundbestemmelserne i Skoleanordningen af
1814 og det Forhold, der derved kom frem,
navnlig som det senere har udviklet sig med
Skolemelleminstantser — hvad enten man nu
har Noget tilovers for dem eller ikke — var
Noget, der maatte blive staaende uanfægtet,
og at det vilde være en høist ubeleilig Tid til
at gennemføre en Reform i denne Henseende,
ligesom det jo ogsaa var ganske naturligt, at
den daværende Indenrigsminister ved Com-
munallovens Behandling erklærede, at han paa
ingen Maade kunde gaae ind paa en saadan
Reform. Det er altsaa Tilfældet, at Bestem-
melsen er bleven staaende. Nu er den Stil-
ling, som Skolecommissioenen har faaet, beteg-
net derved, at det nærmeste Tilsyn med Un-
derviisningen og Lærernes Embedsførelse til-
kommer den. Men dette er, som det ogsaa
er fremgaaet af Forhandlingerne, selvfølgelig
at forstaae saaledes, at det overordnede Tilsyn
er hos Skoledirectionen og i sidste Instants
hos Cultusministeriet. Det er saaledes tyde-
ligt, at Skolecommissioenen har en dobbelt
Stilling. ligeoverfor Sogneraadet er det den
— hvad der ganske vist er det Underordnede
—, at den henvender sig til Sogneraadet,
hvor det gjælder om Midlernes Anvendelse;
men i de andre Spørgsmaal, vedrørende Un-
derviisningen, maa den staae i Forhold til de
andre overordnede Autoriteter og i sidste In-
stants til Cultusministeriet. Man kan derfor
ikke uden at forvanske den hele Situation,
der har bestaaet, og som det heller ikke har
været tilfiet at forandre ved Landcommunal-
loven af 1867, sige, at Skolecommissioenen
ikke skulde have med andre Autoriteter at gjøre

end Sogneraadet, at den heelt og holdent
skulde henhøre derunder, og at der ingen For-
andring kunde foregaae heri, medmindre det
skete ved Lov. Jeg veed' ikke, hvorfor man vil
lægge en saadan overordentlig Vægt paa, at
enhver Forhandling skulde bringes frem paa
den vanffeltige Maade, som her er foreslaaet;
thi naar det er yttret ogsaa af den ærede
Forlagsstiller, at man ellers kunde komme
til at gjøre, hvad man vilde, bag Sogne-
raadets Ryg, saa er det klart, at, forsaavidt
det er en Sag, der hører ind under Sogne-
raadets, eller en Sag, som Sogneraadet har
med at gjøre, saa kan ingen Beslutning tages
uden af Sogneraadet, og vil man i de over-
ordnede Underviisningsautoriteter — om jeg
maa kalde dem saa — gjøre Noget gjældende,
saa skeer det gennem Amtsraadet med Hen-
stilling til Communeraadet, og det er altsaa
kun under Amtsraadet, at Sogneraadet er stil-
let. Det er ganske vist en meget mærkelig
og i flere Henseender en besynderlig Tilstand,
men Tilstanden er dog den, at der ikke kan
paalægges det communale Sogneraad Noget
vedrørende Skolebestyrelsen, og at der ikke kan
tages nogen Beslutning der uden igennem Amts-
raadet, og forsaavidt man igennem Underviis-
ningsautoriteterne maatte finde Anledning til
at kræve Noget, maa man henvende sig til
Amtsraadet og igennem dette til Sogneraadet.
Det forekommer mig derhos, at der i Virkelig-
heden ikke er Noget at risikere i denne Ret-
ning, selv om man vil see bort fra, hvorledes
Skolecommissioenen er dannet; thi dersom man
nu vil sige: Den bestaaer kun af een Embeds-
mand, Præsten alene, og ham have vi ikke stor
Tillid til, han kan let befinde sig under An-
skuelser, vi ikke billige, og som Sogneraadet
ikke billiger, — saa er det bekjendt nok, at
Skolecommissioenen bestaaer af 3 Medlemmer,
og at altsaa Præsten, skjøndt Formand, er
født Minoritet, og at de to Andre ligefrem
udnævnes af Sogneraadet og begge kunne være
Sogneraadetsmedlemmer, ja, een skal endog være
det. Det er dog altsaa ikke en saa aldeles
særlig eller en saa fjendtlig eller blot fremmed
Magt, som her kommer frem; den er for en
meget væsentlig Deel. Kjød af Sogneraadets
Kjød og Blod af Sogneraadets Blod, og man